

بررسی رابطه قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی گری امید به زندگی

مریم یوسفی^۱

کوروش پرویز^۲

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی اسلامی، گرایش مثبت گرا، دانشگاه پیام نور بهشهر، مازندران، ایران

۲- دکترای روانشناسی، دانشگاه پیام نور بهشهر، مازندران، ایران

چکیده - پژوهش حاضر با هدف «بررسی رابطه قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی گری امید به زندگی» انجام شد. این پژوهش که از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی از نوع همبستگی بود و بین ۱۷۰ نفر از زنان شاغل شهر اراک بررسی شد. برای جمع آوری داده های موردنیاز از پرسشنامه های قدردانی مک کلوف و همکاران (۲۰۰۲)، شادکامی آکسفورد (۱۹۸۹)، بهزیستی روانشناختی ریف (۲۰۰۱) و امیدواری اشنایدر و همکاران (۱۹۹۱) استفاده گردید و با استفاده از نرم افزار *Spss ۲۴* و با روش رگرسیون و آزمون سوبل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج به دست آمده نشان داد که قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی رابطه معناداری دارند و همچنین نقش میانجی گری امید به زندگی نیز تأیید شد. به عبارتی قدردانی با بهزیستی روانشناختی با میانجی گری امید به زندگی رابطه مثبت دارد. همچنین رابطه شادکامی با بهزیستی روانشناختی با میانجی گری امید به زندگی نیز تأیید شد و در نهایت نتیجه گیری شد که قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی گری امید به زندگی رابطه معناداری دارد.

کلید واژه: قدردانی، شادکامی، بهزیستی روانشناختی، امید به زندگی، زنان شاغل